

תיאטרון
בית ליסין
הבני ישראלי

הקומה השלישית

מחזה על פי סיפורו של **אשכול נבו**
מאת **דפנה אנגל-מחרז**

הקומה השלישית

מחזה על פי סיפורו של **אשכול נבו**
מאת **דפנה אנגל-מחרז**

בימוי **מאיה ניצן**, אלה ניקוליבסקי
ליווי אמנותי **גלעד קמחי**
תפאורה **שי אהרון**
תלבושות **עפרה קונפינו**
מוסיקה **רועי ירקוני**
תאורה **זיו וולושין**
תנועה **עמית זמיר**

הצגה ראשונה: 22.4.2017
משך ההצגה: שעה וחצי ללא הפסקה
הסיגריות בהצגה מתערבות צמחים ללא ניקוטין

יפעת מאור זוהר מצעירי מחאה/שוטרת
דניאל מייזלר רפא מצעירי מחאה/קטיגור/עצור
אנה סגור מור מצעירי מחאה/שוטרת
אביב פנקס תות מצעירי המחאה/אסיה
ישראל קוג'ינסקי אודי מצעירי המחאה/קטיגור/עצור
מעין רחמים/אבי סרוסי מעין מצעירי המחאה/עו"ד לייבוביץ'

משתתפים
יונה אליאן-קשת דבורה
אילן דר מיכאל
יורם טולדנו אבנר
אור בן מלך אדר
שלומי טפארו ישי מצעירי מחאה/שופט

ראיון עם הסופר אשכול נבו והמחזאית דפנה אנגל

"הורים מרעילים"

אינכם חייבים לסלוח, טוענת ד"ר סוזאן פרווארד בספרה "הורים מרעילים". לדעתה, הגישה המקובלת של "לשכוח ולסלוח" ביחסי הורים לילדים, יכולה להרע ולא להיטיב עם הנפגעים, והיא מציעה שיטה חלופית כדי להשתחרר מהתוצאות המתסכלות של מערכות יחסים עם הורים. יש החולקים על גישתה, וטוענים כי גישה זו עלולה ליצור תוקפנות מתמשכת והתחשבות כלפי קשישים מצד ילדיהם הבוגרים, הטוענים כנגד ההורות שקיבלו מהם והנזקים שנגרמו בגינה.

א.מ.: אשכול נבו, "הקומה השלישית" הוא הסיפור המסיים את הרומן המצליח מאד שלך "שלוש קומות". איזה מין בניין בנית שם? איך מתקשרים הסיפורים בינם לבין עצמם?

א.נ.: הקומות השונות מציעות כל אחת, כך נדמה לי, נקודת מבט אחרת על המתח שבין הורות לזוגיות. ובכולן יש מבחינתי איזה אופל. איזו סכנה. נדמה שהבניין הזה, על שלוש קומותיו, עלול לקרוס כל רגע.

א.מ.: דפנה אנגל, מה הדליק אותך דווקא בסיפור הזה, שמצאת לנכון לעבד אותו לבמה?

ד.א.: מדובר בשילוב בין האישי הפסיכולוגי, לקולקטיבי החברתי ובמהפכה, או לפחות בניסיון למהפכה, שמתרחשת במקביל בחברתי ובאישי. השילוב הזה תמיד מסקרן אותי.

א.מ.: אשכול, כמה וכמה מיצירותיך עובדו לבמה. בבית ליסין זכור העיבוד ל"משאלה אחת ימינה" שלך - מה הופך את הסיפורים שלך לכאלה שהבמה אוהבת אותם?

א.נ.: למען האמת, אני לא יודע. אולי העובדה שגם כקורא וגם ככותב אני נמשך לסיפורים דרמטיים. כאלה שיש בהם התרחשויות של ממש, וקונפליקטים עזים. ואולי זה בכלל קשור לעברית שבה אני כותב. שקרובה אל העברית המדוברת אבל לא זהה לה.

א.מ.: דפנה ואשכול, כבר עבדתם בעבר כמחזאית-מעבדת וסופר-יוצר. אולי תשתפו אותנו בקצת סודות מן "המטבח המשותף"? אתם עובדים ביחד? מה סוג החופש שאת רשאית לקחת לעצמך ושאתה מוכן להעניק לה?

ד.א.: זו עבודה שנייה שלנו כסופר-מחזאית, ואני עובדת בחופש אמנותי מוחלט. זאת הדרך היחידה מבחינתי ליצור, ואשכול מאפשר ואפילו מעודד את החופש הזה.

א.נ.: לדפנה יש אכן חירות יצירתית בלתי מוגבלת, זה נובע מכך שאני בוטח בכישרונה וברגישותה - וגם מכך שאני... עסוק. בכתובת הספר הבא.

א.מ.: המחזה הנוכחי מתמקד בקונפליקטים בין-דוריים, בין הורים לילדים, ואף מציב יחסים "דפוקים" של הורים וילדים במרכז, כמעט טאבו בשיח הישראלי המקדש את הריבוי הטבעי. למה בעצם העניין שנוצר אצל שניכם בתיאור היחסים האלה?

ד.א.: כמחזאית מעניין אותי להתעסק בפגום, שבסופו של דבר מהווה מראה לחלקים בנפש האנושית. במדינת האימהות היהודיות יש כמה טאבואים מקודשים כמו "אימא לא נוטשת את ילדיה", וכשזה קורה, זה מעניין.

א.נ.: בהמשך למה שדפנה אמרה, אין סיפוק יצירתי גדול יותר משכירת טאבו. אולי זה התפקיד החשוב ביותר של אמנות: לדבר את המושקע.

נפתרו, אבל זה רק אומר לדעתי, שהמחאה הבאה כבר בדרך.

ד.א.: התחושה בציבור היא שהמחאה נכשלה. אפשר להבין מאיפה נובעת התחושה הזו, במדדים הפרקטיים שום דבר כמעט לא השתנה. מבחינתי, ההישג הכי גדול של המחאה החברתית של קיץ 2011 היה שאנשים יצאו לרחובות ביחד וזעקו את מה שמפריע להם בצונאמי עצום שסחף מדינה שלמה. בסופו של דבר, זו הייתה המחאה הגדולה ביותר ששטפה את הארץ מאז ומעולם. וזה הישג לא מבוטל.

א.מ.: דפנה ואשכול, תודה רבה ובהצלחה!

ראיין אבישי מילשטיין, דרמטורג התיאטרון

א.מ.: ואיך אתם רואים כיום את ההשפעה של המחאה בפרספקטיבה של הזמן?

א.נ.: המחאה אולי לא שינתה את המדינה, אבל היא שינתה חיים של אנשים רבים שהיו שותפים לה, ובכלל זאת את חיי. בהשראת המחאה, בהשראת הסולידריות יוצאת הדופן שהתקיימה בה, הקמתי יחד עם שותפתי אורית גידלי את מיזם הכתיבה הארצי שלנו, "סדנאות הבית", ששם לעצמו למטרה לקדם סובלנות וקשב בחברה הישראלית באמצעות יצירה משותפת. נדמה לי שככל שהשנים חולפות מתברר עד כמה דרמטית הייתה ההשפעה של המחאה בכל מה שקשור להעלאת הנושא הכלכלי-חברתי על סדר היום. אמנם רוב הבעיות שהמחאה הצביעה עליהן לא

א.מ.: איפה בעצם תפסה אתכם המחאה החברתית של שנת 2011 ואיך הייתם שותפים לה?

ד.א.: המחאה תפסה אותי כמו את רבים מאיתנו, באמצע המרוץ הנצחי של החיים. אני זוכרת שהסתובבתי המומה בערי האוהלים שהלכו והתרבו והבנתי שקורה כאן משהו חזק, חד פעמי, סוחף, צעיר, אחר.

א.נ.: השתתפתי בכל ההפגנות של המחאה, מראשיתה, תמכתי בה בריש גלי והתגייסתי כסופר להנחות סדנאות ולקיים מפגשים פתוחים לקהל בשדרות רוטשילד. כמה ממנהיגי המחאה היו תלמידי. הייתי ועודני גא בהם מאוד על כך שהניעו מהלך כזה.

שיר המחאה

מילים ולחן: דניאל מייזלר

הם לא רואים אותנו מסנטימ'
כולם פה צועקים.
הם לא כותבים על זה בעיתונים,
הם מתעלמים ושוודדים.
לא אכפת להם כמעט מכלום,
הם לא רואים את העתיד.
הם רואים מול העיניים רק דבר אחד,
כסף קל לכיס.
הון, שוויון, עולם עליון.
לא מפחדים יותר!

הכל מתחיל בבית

למערכת היחסים הכואבת שלה עם בנה שהחליט להתנתק ממנה.

מה עומד מאחורי החלטה של ניתוק כזה? התמונות הבאות שעולות אחת אחת לבמה, מצטרפות לכדי סיפור: אדר, בנם של מיכאל ודבורה תוקף והורס בבית הספר והם רואים זאת בחומרה, למעשה, הם מתקשים לעמוד בהרסנות שלו וביקורתיים כלפיו. הביקורת היא כבר קריסה של הורות מחזיקה, מכילה ומרגיעה.

מה קורה כאשר "4 הקירות" בבית אינם עומדים בהרסנות או בתוקפנות של הילד הגדל בבית? וויניקוט טען שהמעשה האנטי חברתי של העברין כמו הרסנות או מעשה גנבה, הוא רגע של תקווה והוא מחבר את המעשה ההרסני לחסך התפתחותי. תוצאת החסך היא מצב רוח, או חוסר ישע או דיכאון, אולם משמופיעה התקווה, הילד מושיט יד, מנסה להגיע אל מעבר לאזור החסך לאובייקט האבוד. אם הבית מסוגל לעמוד בכל מה שהילד עושה כדי לשבש את התנהלותו, הוא יחדל ממעשיו ההרסניים, יתיישב ויתחיל לשחק.

ד. וו. וויניקוט, פסיכואנליטקאי בריטי שעבד עם ילדים וכתב על טיפול בילדים, חשב שהבית או המשפחה הוא המקום שממנו אנחנו מתחילים, הוא הבסיס לכל. טולסטוי כתב בפתח ספרו "אנה קרנינה": "כל המשפחות המאושרות דומות זו לזו. כל משפחה אומללה, אומללה היא בדרכה שלה."

"הקומה השלישית" מספר על קורותיה של משפחה אחת. המחזה נפתח בסלון בית משפחתם של דבורה ומיכאל, הימים הם ימי המחאה החברתית, ועל הבמה אנחנו פוגשים את דבורה. הנוחות של דבורה מופרת כשהמחאה החברתית פורצת אל ביתה, הסדר המוכר והנוח שלה מתערער, והיא נאלצת לצאת מדירתה אל השדרה במטרה להשיב לעצמה את הסדר הישן. באופן זה, הפנים והחוץ נפתחים זה אל זה ומתערבבים, העבר והווה נמזגים זה בזה ונפתחים לעתיד חדש. במחזה כמו בעבודת החלום אין הבחנה בין הזמנים ויש הזדמנות לחוות את העבר באופן מחודש בהווה. המפגש של דבורה עם צעירי המחאה פותח בתוכה פצעים מהעבר, ואנחנו נחשפים

וניסיון לברוח מעצמו רק כדי לפגוש את עצמו מחדש מאוחר יותר. כניסתה של אימו מחדש לחייו, פותחת תקווה ומאפשרת נתיב של ריפו ואיחוי השברים. אלו רגעים של כאב נפשי, שהם האם והן הבן מוכרחים להרגיש בכדי לכוון התחלה חדשה ביניהם. אדר שמטפל בבגרותו בדבורים, כמו אינו מודע לעצמו שבעיסוקו הוא שב ומחפש את האם האבודה, דבורה. בפגישתם המחודשת, הוא יכול לעשות תיקון ואיחוי כשהוא נותן לה מתנה, צנצנת דבש. השברים אינם נמחקים. כמו תיקון של כד חרס באומנות היפנית, הם נראים, אך נוצר משהו שלם ומאוחד, חדש ושונה ממה שהיה בעבר, מכונן ומתקיים בהווה.

מאת קרן קפלן, פסיכולוגית קלינית

כאשר הבית נכשל, הילד יחפש את התקווה מחוץ לביתו, בבית הספר ובחברה. בהסתכלות חיצונית ניתן לראות זאת כהתנהגות אנטי חברתית. כך רואים זאת מיכאל ודבורה. הם אינם מצליחים לראות כי מעבר להרסנות ישנה תקווה להימצא ולהראות. אדר יחפש את ארבעת הקירות מחוץ לביתו, ובמקום אל משפחתו הוא יפנה אל החברה, לקבלת היציבות הדרושה לו כדי שיוכל לעבור את השלבים המוקדמים והמהותיים של התפתחותו הרגשית (וויניקוט 1956). לאדר יש כמיהה לאהבה ראשונית ולהורים אידיאליים. קל יותר לשנוא הורים ולכנות אותם 'הורים מרעילים' מאשר לשאת את הכאב על האובדן של הפנטזיות על הורים אידיאליים, ולהתאבל על המגבלות אנושיות שיש בהם כמו בכל אחד מאיתנו.

מאוחר יותר אנחנו רואים שאדר הצליח לבנות לעצמו בית חדש, אך משלא השלים את תהליך האכל ואיחוי עצמיותו השבורה, הוא חי מנותק מעצמו, לא רק מאימו. הניתוק החיצוני אינו אלא עדות לניתוק שלו בתוכו,

אתיקה של שופטים

עיניו את רוחם ואת מגמתם של הכללים וכי יכוון התנהגותו ואורחותיו על פיהם.

לכאורה אפשר אפוא לומר, שהשופטת במחזה היא שופטת בדימוס, על כן כללי האתיקה אינם חלים עליה. אך לעניות דעתי התנהגותה לאורך המחזה אינה התנהגות אתית כלל. אדם סביר - מונח שלידתו בפסיקה של בית המשפט העליון - שיראה את השופט מתנהגת כפי שהיא מתנהגת בהצגה או מדברת כמותה, יגיב באופן פסקני ש"שופט אינו מתנהג או מדבר כך". אותו אדם סביר לא יתן את דעתו לעובדה שהשופטת כבר פרשה לקיצבה ועל כן היא פטורה לכאורה מן הציות לכללי האתיקה הללו. מעבר לכך, אין דרך מעשית להעניש שופט בדימוס על התנהגות אתית בלתי ראויה. שופט מכהן היא פרשה אחרת. חוק יסוד: השפיטה קובע, כי "שופט נתון לשיפוט של בית דין משמעותי". אולם הוראה זו לא חלה על שופטים בדימוס. אם עברה אפוא השופטת ב"הקומה השלישית" עבירה פלילית, אין בעיה להעמידה לדין כפי שהשופטים כהן הנ"ל הועמדו. אך אם התנהגותה לא עלתה בקנה אחד עם רוחם של כללי האתיקה של שופטים, נראה שאין שום דרך מעשית להענישה על כך.

כל מי שיראה את עלילת סיפורו של אשכול נבו אחרי קריאת דברים אלה, ישיב לעצמו את התשובה לשאלה על טיב התנהגותה של השופטת. קרוב לוודאי שיימצאו שיחשבו כך ויימצאו שיחשבו אחרת.

כאמור, אין תקנות האתיקה חלות על שופטים בדימוס, אבל מצפים מהם שינהגו כפי שהציבור היה מצפה משופט, אפילו שופט בדימוס, להתנהג. שופט רשאי לעוץ עצות לבני משפחתו הגרעינית, אבל קשה להעלות על הדעת שמעשים של ממש, שהציבור רואה אותם, יהיו בכלל זה. זכור לי מקרה שאירע לפני שנים, ששופט מכהן הגיע למשטרה כדי לשחרר בערבות את בנו שנעצר בעבירה כלשהי. לדעתי - והיו שופטים שהסכימו איתי - לא היתה זו התנהגות ראויה לשופט. אשתו יכלה ללכת למשטרה ולדאוג לשחרורו בערבות. כך או כך, התנהגותה מעוררת שאלות מתחום האתיקה, שראוי להרהר בהן. ככלות הכל, אתיקה היא מסכת של כללים שאותם אנחנו מרגישים. קשה להאמין שכולנו חושבים את אותו הדבר, גם לגבי השופטת בדימוס שבהצגה.

מאת גבריאל שטרסמן, שופט בדימוס

תשתית למעשה השפיטה; נורמות הקשורות במעשה השפיטה עצמו; נורמות הקשורות באורחות חייו של שופט; ונורמות ספציפיות העוסקות בסוגיות מעשיות המתעוררות בחיי היום-יום.

האם כאשר הסתירה השופטת במחזה שלפנינו עבריו, אפילו לא חשוד בעבירה חמורה ביותר, עברה על תקנות האתיקה של שופטים?

אכן, לדעתי האישית בהחלט, אין פה מקום לספק, אם כי התשובה דורשת הבהרה חשובה. בכללי האתיקה נאמר במפורש, ש"כללים אלה אינם מחייבים שופטים בדימוס. יש לזכור עם זאת, כי סביבתו הקרובה והרחוקה של שופט הורגלה להתייחס אליו כהתייחס אל שופט, וכי יחס זה נמשך והולך גם לאחר תום הכהונה. ראוי לו אפוא לשופט בדימוס כי ישווה נגד

שופט להשתתף בהפגנה? להסתיר מפגין בלתי חוקי בדירתו? להיות דירקטור בחברה? להיות חבר במפלגה?

אכן, מעשים אלה ורבים דומיהם, אסורים בהחלט על פי כללי אתיקה לשופטים, שקיבלו תוקף בשנת 2007 בחתימתה של נשיאת בית המשפט העליון בעת ההיא, השופטת דורית ביניש. סמכות להתקין תקנות אתיקה כאלה ניתנו לנשיא/ה בחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984.

בכללי האתיקה נאמר, בין היתר, כי "תכליתם להדריך את שופטי ישראל בדרכם ובאורחותיהם, ולשמש להם כלי-עזר שיסייעו בו וממנו ילמדו. הכללים מכילים נורמות מסוגים שונים: נורמות-יסוד הנובעות ממעמדו של שופט והמבטאות תפיסות עומק ערכיות שהן

יונה אליאן-קשת מופיעה במחזה שכתבה דפנה אנגל-מחרז על פי סיפורו של אשכול נבו, בתפקיד של שופטת בדימוס. בין היתר היא נקלעת למעצר משטרתי עקב מעשים עברייניים, אף כי מתוך אמונה בצדקת המעשים וכשופט בדימוס אמרתי לעצמי במהלך ההצגה "ואללה! על דבר כזה לא שמעתי". אבל בהרהור שני, שמענו כולנו. היה שופט בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, דן כהן, שהורשע בפלילים ונידון לשש שנות מאסר. לימים זכה ב"שליש" המיוחל ושוחרר. והיה מקרה של נשיא בית המשפט המחוזי בנצרת, השופט יצחק כהן, שהורשע בהסדר טיעון מוזר בהטרדה מינית ונידון לעבודות שירות כלבד. אבל מה דינו של שופט שאינו עובר עבירה פלילית אלא עבירה של אתיקה מקצועית? האם רשאי

"העם דורש צדק חברתי"

קיץ של מחאה חברתית

**"הקיץ הזה התעוררנו וסירבנו להמשיך
לצעוד בעיניים עצומות אל עבר התהום.**

הקיץ הזה פתחנו את העיניים.

אחרי הקיץ הזה אנחנו יודעים

שמותר לחלום. הבנו שחובה לחלום.

לחלום זה להיות!

שאפשר לשנות את העולם, שכל אחד יכול.

רק צריך להאמין, לקום ולעשות"

מתוך הנאום של דפני ליף

בעצרת המיליון, 3.9.2011

בתום קיץ 2011, כאשר פורקו מאהלי המחאה והמפגינים התפזרו, ניחמו עצמם אוהדי המחאה בכך שזהו רק הסוף של ההתחלה, סיום השלב הראשון של המחאה. אך המחאה לא הצליחה להתחדש מאז. היא הוסיפה לתסוס מתחת לפני השטח בקרב מאות פעילים ועשרות ארגונים, אך לא לגבש מנהיגות ארצית, לסחוף שוב המונים לרחוב או לקבוע את סדר היום הפוליטי.

מתוך: ה־14 ביולי של דפני ליף: עלייתה ונפילתה של המחאה החברתית
מאת אורי רם, דני פילק
פורסם ב: תיאוריה וביקורת, גליון 41, מכון ון ליר

המחאה נחשבת כאירוע משמעותי מבחינת השיח הכלכלי-חברתי בישראל, והעלתה לסדר היום לתקופה ארוכה סוגיות של חלוקת ההון וחלוקת ההכנסות במשק, מדיניות המיסוי, ריכוזיות ומונופולים לעומת תחרות. מספר ועדות ממשלתיות וציבוריות קמו בעקבות המחאה או הושפעו ממנה, פרט לוועדת טרכטנברג: הוועדה להגברת התחרותיות במשק (וועדת הריכוזיות), ועדת ששינסקי 2 להטלת מס על רווחים מאוצרות טבע, הצוות לבחינת הגברת התחרותיות בענף הבנקאות (וועדת זקן) וועדת קדמי לבחינת התחרותיות בענף המזון. חלק ממסקנות הוועדות עוגנו בחקיקה ובתקנות בשנים 15-2013. רפורמה נוספת שניתן לייחס להשפעת המחאה הייתה הפחתת דמי הניהול בקופות הגמל בשנת 2012. מספר ארגונים חברתיים חדשים קמו בעקבות המחאה, כגון המשמר החברתי בכנסת, "השדרה" ו"עורו" שלאחר מכן הפכו ל"אנו".

אירועי המחאה זכו לסיקור תקשורתי יוצא דופן בהיקפו ובאחדותו. במקביל לאירועי המחאה התפתח שיח ציבורי מסועף בנושאי כלכלה וחברה. לפחות למשך תקופת קצרה הפך "השיח החברתי" החדש לנושא המדובר בפי כל, והסוגיות הכלכליות והחברתיות זכו לכותרות מרכזיות. בהשפעת התקשורת סחפה המחאה המונים מכל שכבות הציבור והפכה ל"כונ טון". גל ההפגנות הגיע לשיאו ב-3 בספטמבר במה שכונה "הפגנת המיליון", כאשר כ-400 אלף איש הפגינו בכל רחבי הארץ, מתוכם כ-300 אלף בתל אביב. הייתה זו לפי כל ההערכות ההפגנה הגדולה ביותר שהתקיימה בישראל אי פעם, וללא ספק ההפגנה הגדולה ביותר סביב נושאים חברתיים. לאחריה המאהלים התפנו, ורק מעט חסרי בית שדרו במאהלים נשארו בהם זמן מה אך לאחר מכן פונו גם הם, לעתים אגב חיכוכים והתנגשויות עם הרשויות. במוצאי שבת, 29 באוקטובר, התקיימו "אירועי הסיום" של מחאת הקיץ: עצרות המונים שהמרכזית שבהן הייתה בכיכר רבין בתל אביב. חשש המארגנים כי הכיכר לא תתמלא התבדה. היעלמותה המידית של המחאה מן הרחובות כמעט בלא להותיר עקבות הייתה מפליאה לא פחות מעצם פריצתה מאה ימים קודם לכן.

בקיץ 2011, התחולל בישראל מפגן חסר תקדים של מחאה חברתית. שרשרת האירועים החלה כאשר בראשית חודש יולי 2011 החליטה דפני ליף – עד אז סטודנטית אלמונית לקולנוע, ומאז "מנהיגת המחאה" והפנים של המחאה – לפעול כנגד גובה שכר הדירה בתל אביב. היא יצרה "אירוע" בדף שלה בפייסבוק, והזמינה אנשים להצטרף אליה להקמת מאהל במחאה על יוקר הדיור. למחרת היום הוקמו האוהלים הראשונים בשדרות רוטשילד בתל אביב, ותוך ימים אחדים קם מאהל שהלך והתפשט לאורך השדרה ומאהלים דומים צצו ברחבי הארץ. כעבור חודש מתחילת המחאה כבר היו מאהלי מחאה ב-41 יישובים ברחבי הארץ. במוצאי שבת, 23 ביולי, התקיימה ההפגנה הראשונה בתל אביב, בהשתתפות בלתי צפויה של כעשרים אלף איש, שצעדו וצעקו: "העם דורש צדק חברתי". היה זה אות לגל מתעצם והולך של הפגנות שהתקיימו כמעט בכל מוצאי שבת בחודשי הקיץ. נוסף על כך, במהלך ימי השבוע התקיימו במקומות שונים בארץ הפגנות מעוטות משתתפים, בעלות קהלים מגוונים ונושאים מגוונים. לאירועי המחאה קדמו כמה התרחשויות מקומיות ועולמיות.

פלפלים ממולאים

מתכון של יונה אליאן-קשת

חומרים

8 פלפלים אדומים
כוס אורז עגול
2 בצלים
350 גרם בשר בקר טחון מעורב במעט שומן טלה
קופסה של תרכיז רסק עגבניות
בקבוק של עגבניות מרוסקות מסוננות (יש בסופר מתוצרת איטלקית)
10 שיני שום
מלח ופלפל
3 כפות של תבלין בהרט (להקפיד על האיכות)
פלפל חריף (לפי בחירה, אני אוהבת חריף)
שמן זית

אופן ההכנה

בוחרים 8 פלפלים מתאימים למילוי.
חותכים את החלק העליון ויוצרים מעין מכסה.

מכינים רוטב

קוצצים דק בצל אחד ומטגנים עד שהוא שקוף. מוסיפים 5 שיני שום וכף וחצי בהרט, וממשיכים לטגן מעט כדי לפתוח את טעם הבהרט.
מוסיפים את תרכיז רסק העגבניות תוך כדי ערבוב וטיגון,
מדללים את הרסק עם 2 כוסות מים (מי שאוהב חריף מוסיף פלפל חריף חתוך לטבעות,
מי שאוהב מאד חריף משאיר את זרעי הפלפל).
מוסיפים את בקבוק הרסק המסונן וכפית סוכר, מלח ופלפל לפי הטעם.
מבשלים כמה דקות.

מכינים מילוי

במחבת נפרדת מטגנים בשמן זית בצל קצוץ דק, 5 שיני שום כתושים עד שהם שקופים,
מוסיפים כף וחצי בהרט, מוסיפים את הבשר הקצוץ, מטגנים מעט.
מוסיפים את האורז השטוף היטב, מערבבים, מוסיפים מעט מים מכסים ומבשלים מעט,
כדי שהאורז יתחיל להתרכך מעט.
מתבלים את המילוי במלח ופלפל לפי הטעם.
ממלאים את הפלפלים מסדרים בסיר שיהיו צמודים אחד לשני,
מוסיפים שתי כפות רוטב בכל פלפל, מכסים את הפלפלים.
מביאים לרתיחה ומבשלים על אש קטנה במשך 40 דקות.

בתיאבון

אשכול נבו סופר

ספריו - **צימר בגבעתיים** (הוצאת זמורה-ביתן 2001) **ארבעה בתים וגעגוע** (זמורה-ביתן 2004) **משאלה אחת ימינה** (זמורה-ביתן 2007). **אבא של עמליה נוסע לאוסטרליה** (זמורה-ביתן 2010). **נילנד** (זמורה-ביתן 2011), **המקווה האחרון בסיביר** (זמורה-ביתן 2013) **שלוש קומות** (זמורה-ביתן 2015), **שלוש קומות** נבחר על ידי תושבי תל אביב הספר המקור הטוב ביותר לשנת 2015. ספריו הפכו לרבי-מכר, תורגמו לשפות רבות וזכו לשבחי הביקורת בארץ ובעולם. אמן נבחר של הקרן למצוינות בתרבות לשנת 2008. **ארבעה בתים וגעגוע** זכה בפרס ע"ש ריימונד וואלייר בצרפת והיה ברשימה הקצרה של פרס ספיר בישראל. **משאלה אחת ימינה** זכה בפרס "אדיי-ויצ"ו" באיטליה. נילנד זכה בפרס סטימצקי לשנת 2012 על הספר הנמכר ביותר של השנה. הצגה על בסיס **ארבעה בתים וגעגוע** הועלתה על ידי קבוצת תיאטרון בברלין. הצגה לילדים על פי הספר **אבא של עמליה נוסע לאוסטרליה** עלתה בתיאטרון חיפה. ההצגה **משאלה אחת ימינה** על פי הספר הוצגה בתיאטרון בית ליסין בהצלחה רבה.

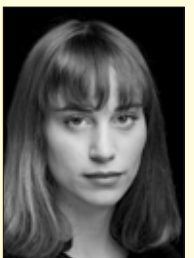
דפנה אנגל מחזה

בוגרת החוג לתיאטרון אוניברסיטת תל אביב. בין המחזות שכתבה - בתיאטרון בית ליסין: **משאלה אחת ימינה** - עיבוד לספרו של אשכול נבו, **בשידור חי** - עליו זכתה בפרס המחזה, במסגרת "פיתחים במה", פסטיבל בית ליסין למחזאות ישראלית, **אלה גרוסמן**. בתיאטרון הבימה: **אם יש גן עדן** - עיבוד לספרו של רון לשם. בתיאטרון הקאמרי: **זהר** - כתבה בשיתוף עם משה קפטן. בתיאטרון הקיבוץ: **תרגול כפרות** - עיבוד לספרו של אלי עמיר. בתיאטרון הקיבוץ בשיתוף המדיטק: **עץ הדומים תפס** - עיבוד לספרה של גילה אלמגור, זוכת פרס ההצגה הטובה לנוער (2007). בתיאטרון אורנה פורת: **הלילה הזה** - זוכת פרס מחזאית השנה לנוער (2007).

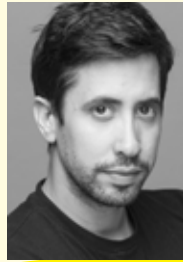
אלה ניקוליבסקי בימוי

בוגרת המסלול לבימוי והוראת תיאטרון בסמינר הקיבוצים. בין עבודותיה בבימוי - בפסטיבל תיאטרונטו: **אני אישתי שלי**. מחזה קצר בפרויקט המחזאים בצוותא: **הסטיירה**. בפסטיבל תיאטרון קצר בצוותא: **הביצית הטובה שלי**. בסמינר הקיבוצים: **פן אישן המוות**, **הדב**, **פליטת פה**, **כתיבה ובימוי** - רומיאו ויוליה, במסגרת שייקספיר על הדשא, עיבוד ובימוי לספר סראיא בת השד הרע.

מאיה ניצן בימוי

בוגרת המסלול לבימוי והוראת תיאטרון בסמינר הקיבוצים. בין עבודותיה בבימוי - בפרויקט המחזאים (pay day) ובבית הספר למחזאות של בית ליסין. בפסטיבל תיאטרון קצר בצוותא: **הביצית הטובה שלי**. בתיאטרון הקובייה: **חושנים**. בתיאטרון תמונע: **פירורים**. בסטודיו קנט: **מר קולפרט**. ביימה והשתתפה באירוע הפרפורמטיבי **תארוחה** שנוצר בחממת היוצרים של אנסמבל ציפורלה. בגודמן, בית הספר למשחק בנגב: **גשם שוטף**.

גלעד קמחי ליווי אמנותי

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי. במאי, שחקן וכוריאוגרף. במאי הבית של תיאטרון בית ליסין. החל את דרכו בתיאטרון הרפטוארי בגיל 26 כבמאי בתיאטרון בית ליסין, וכראש קבוצת הצעירים של התיאטרון. בתיאטרון בית ליסין - בימוי וכוריאוגרפיה **לחלום של לילה בלב קיץ**, **ברודווי פינת פרישמן** - זוכה פרס "הבמאי המצטיין" ב"פיתחים במה 9", פסטיבל בית ליסין למחזאות ישראלית, **אמא מאוהבת**, **מנדרגולה**, **משאלה אחת ימינה**, **חברות הכי טובות** (בשיתוף הקאמרי), **המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה**, **המוגבלים**, **חתולה על גג פח לוהט**, **ביבר הזכוכית**, **השחקנית**, **אהבת מוות**. מחזות זמר: **אביב מתעורר**, **אחים בדם**, **הצגות ילדים**: **משחק ילדים**, **הקוסם מארץ עוץ** (בשיתוף המדיטק), **פינוקיו** (בשיתוף ת. ארצי). כוריאוגרפיה **למלאך ותמונות יפואיות** - זוכה פרס "היוצר המצטיין" בפסטיבל "פיתחים במה" 10. בתיאטרון הקאמרי: **סיראנו דה ברז'רק**, **אופרה בגרוש**, **תמונות מחיי נישואין** (בשיתוף תיאטרון גשר). במדיטק חולון: **בימוי לסוד הגן הנעלם**, **בגדי המלך החדשים**. בתיאטרון ארצי: **כוריאוגרפיה לססגוניה ונולדתי לחלום** - פרס הכוריאוגרף לשנת 2008. בימוי וכוריאוגרפיה: **הילד הזה הוא אני**, **וגר זאב עם כבש**. בית היוצר והותקן: **טיף וטף**, **בטלויזיה: עולים כיתה**, **בית ספר למוסיקה**. זוכה פרס התיאטרון על כוריאוגרפיה **לאביב מתעורר** (2010) **ולמנדרגולה** (2011). זוכה פרס התיאטרון - במאי השנה על **סיראנו דה ברז'רק** (2014). ההצגה **המוגבלים** בבימויו זכתה בפרס התיאטרון - הקומדיה של השנה (2015).

שי אהרון עיצוב תפאורה

בוגר המסלול לעיצוב תפאורה ותלבושות בסמינר הקיבוצים, 2015. בין ההצגות להן עיצב תפאורה/תלבושות: בסמינר הקיבוצים - **נשיקת אשת העכביש**, RE(MEMBER). בתיאטרון הרצליה: **צ"צה** - אגדת קצב. בתיאטרון המסחרי: **מעצב שותף** - מרי לו 2016. בגודמן, בית הספר למשחק בנגב: **גשם שוטף**. בתיאטרון הנפש: **סמילבורגר**.

עפרה קוניניו עיצוב תלבושות

בוגרת החוג לתיאטרון במגמת עיצוב, אוניברסיטת ת"א. תואר שני בלימודי עיצוב תלבושות ותפאורה מאוניברסיטת N.Y.U. עיצבה תלבושות לתיאטרונות שונים בארץ. בין עבודותיה - בתיאטרון בית ליסין: **צור וירושלים**, **סינית אני מדברת אליך**, **תפוחים מן המדבר**, **נהג צייר**, **מכולת** (בשיתוף הקאמרי). הוא הלך בשדות. תיאטרון החאן: **השחקן**, **דון פרלימפלין** ואהבתו לכלישה בגן ביתו, **אשליה**, **הנסיכה האמריקאית**, **כנרת כנרת**. התיאטרון הקאמרי ותיאטרון חיפה: **עיר הנפט**. התיאטרון הקאמרי: **ביבר הזכוכית**, **האב**, **הכתובה**, **הרטיט** את לבי, **משרתם של שני אדונים**, **מעגל הגיר הקווקזי**, **אוריז מזודות**, **בית ספר לנשים**, **כולם רוצים לחיות**. התיאטרון הקאמרי ובשיתוף הבימה: **אנטיגונה**, **החגיגה**, **אלוף הבונים**, **סיפור פשוט**. הקאמרי ותיאטרון חיפה: **שמו הולך לפניו**, **עיר הנפט**. בתיאטרון הבימה: **מראה מעל הגשר**, **נמר חברבורות**, **השוטר אזולאי**, **אותו הים**, **קוויאר ועדשים**, **ליזיסטרטה החייל האמץ שוויק**, **חשמלית ושמה תשוקה**, **מה עושים עם ג'י**, **פליישר**, **סיפור פשוט**. בתיאטרון חיפה: **מי דואג לילד**, **אנשים קשים**, **רוח ים**, **החייל האמץ שוויק** (בשיתוף הבימה).

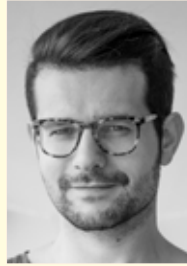

רועי ירקוני מוסיקה

מנהיג ההרכב "פאניק אנסמבל", חבר בלהקת "נקמת הטרקטור". בין עבודותיו בתיאטרון - בתיאטרון בית ליסין: **הר לא זז**, בפסטיבל פותחים במה: **בשידור חי**. בתיאטרון הבימה: **קורילונס**. בתיאטרון גשר: **מר ורטיגו**. בתיאטרון באר שבע: **גרין מייל**. בתיאטרון החאן: **גן הדובדבנים**, **המקצוען**, **זהו אדם**, **משחזר הסכינים הסיני**, **שלוש נשים מחכות**. בתיאטרון חיפה: **גזע**, **תש"ח**. בתמונע: **בית**, **משחקי חברה**. במדיטק: **מושלמת**, **דודי שמחה**. תיאטרון השעה: **הדייג ודג הזהב**, **האסופית**, **הברווזן המכוער**, **הזמיר של מלך סין**. ניסן נתיב: **ספגטי קוסמי**. פסטיבל עכו: **הדרך לעין חרוד**. קבוצת תאטרון רות קנר: **הוא הלך בשדות**. הצגות בובות: **המסע אל האי אולי**, **אלמלא**, **הרוקמת**, **המעבדה של גברת סטרגה**, **פרנהיים**, **אגדת טבע**. מופע קרקס: **האבולוציה של האהבה**. מחול - **הרמת מסך**: **אנו**, Unter den Linden, רעב. תיאטרון תמונע: **תנשמת**, **מגובה דשא**, **לפרק ולחבר ת'צורה**. הזירה הבינתחומית: **החתונה**. פסטיבל ישראל: **מרק אהבה**. בקולנוע - **פנסיון פראכט**, **אריאנט פולגאר**, **המלחמה האחרונה של ילדי טהרן**, **מבצע נפתלי**, **טופו**. עיבוד, גנינה ותזמור: **בטיפול**, **מיתה טובה**, **חמש שעות מפריז**, **בוקר טוב אדון פידלמן**, **שטיסל**, **תמרות עשן**, **להוציא את הכלב**, **לא הבטחתי לך**, **איה מקום נפלא**.

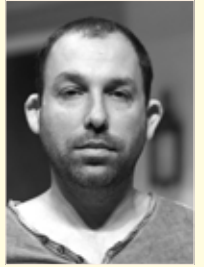
עמית זמיר תנועה

מורה לתיאטרון מחול, יוצר וכוריאוגרף. בוגר בית הספר למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, הסדנה להכשרת רקדנים בחיפה, תואר ראשון B.Ed בחינוך למחול וסטודנט לתואר שני בהתמחות כוריאוגרפיה. בין עבודותיו ככוריאוגרף - בתיאטרון בית ליסין: ההר לא זז, האורחת, הוא הלך בשדות. בתיאטרון באר שבע: למה לא באת לפני המלחמה? בין חברים, רומיאו ויוליה, גרין מייל, חתונת הדמים. בתיאטרון גשר: המחברת הגדולה, רודף העפיפונים, חוות החיות, מר ורטיגו. בתיאטרון המדיטק: לא דובים ולא יער. בתיאטרון הבימה: קוריולוס, רעל ותחרה, מישוה שישמור עליי. בתיאטרון הקאמרי: בעל למופת. בתיאטרון היידיש שפיל: כוכבים תועים. סוזן דלל: בובה, סוסי ים, בלאנש. בתיאטרון פיקולו איטליה: Miracolo. בתיאטרון CRT איטליה: The Head. בסטודיו יורם לוינשטיין: קליגולה, המחברת הגדולה, רודף העפיפונים, אנה קריניה, עד ראייה שלוש אחיות, דרפור, האישה מן הים, שרוליק ועוד. בסמינר הקיבוצים: נמר חברבורות, גאולה, חתולה, אומברלו. בגודמן בית הספר למשחק בנגב: דוניה רוסיטה, חוות החיות, המערה של סלמנקה, הגלגול ועוד. עבודותיו הוצגו בפסטיבלים רבים כגון: פסטיבל ישראל, סוזן דלל - גוונים במחול, מחול אחר, מחול לוחט, פסטיבל מאסטר קלאס מילאנו איטליה ועוד. יוצר ומפיק עצמאי - ערב יצירות מחול.

זיו וולושין עיצוב תאורה

בוגר סמינר הקיבוצים בתיאטרון. בין עבודותיו - בתיאטרון בית ליסין: מלאכת החיים, סיפור ישן חדש, הר לא זז, הוא הלך בשדות. בתיאטרון הבימה: החוטם, כוכב יאיר, ארץ חדשה, הסוחר מוונציה, לא אשנא, השבועה, הקמצן, אלוהים מחכה בתחנה, חשמלית ושמה תשוקה, יהוא, עשר דקות מהבית, יחסים מסוכנים, קוריולוס, סיפור פשוט, לבד בברלין. בתיאטרון חיפה: משהו למות בשבילו, בומרנג, זוג פתוח. בתיאטרון גשר: החיים בשלוש גרסאות, המחברת הגדולה, רודף העפיפונים, חוות החיות. בתיאטרון באר שבע: הכל בגן, חבלי משיח, רק אתמול נולדה, בין חברים, הצעה מגונה, רומאו ויוליה, פרק ב', הרולד ומוד, גרין מייל. בתיאטרון יפו: אח אח בום טראח, סיפורי גילגמיש (זוכה פרס התאורה, פסטיבל חיפה 2003, 2004), אישה בחולות (פרס התאורה, קיפוד הזהב 2006). בתיאטרון אורנה פורת: הקסם של אורנה (פרס תאורן הצגות ילדים). תיאטרון נוצר: ערבה (פרס התאורה, קיפוד הזהב 2012). במדיטק: המכשפה בבית ממול (פרס התאורה, פסטיבל חיפה 2012).

שלוש קומות

מילים - אייל אבן צור

לחן - שחר אבן צור

הפקה מוסיקלית - אייל אבן צור

עוד סיכוב של המפתח
את חוזרת הביתה
יום ארוך הנעליים לוחצות
שיחות ריקות על מלחמה
ועל רעש
כולם יודעים הכל
רק את חיכית לחזור

אני אוהב איך שהלב שלך דופק אחרי שלוש קומות
תיקח ממני את התיק ותן את הזרועות
אני נותן לך בואי תתפרקי עלי
בסוף כל יום

על החול ביום ראשון
דיברנו בלי לחשוב
כפות רגליים מצחיקות
על הצהוב מול הכחול
חשוב לקחת את עצמינו למקום רחוק
להתקרב
אני אבנה לך ארמונות בחול

אני אוהב איך שהלב שלך דופק אחרי שלוש קומות
תיקח ממני את התיק ותן את הזרועות
אני נותן לך בואי תתפרקי עלי
בסוף כל יום

משתתפים

יונה אליאן-קשת - דבורה

למדה תיאטרון באוניברסיטת תל אביב. השתתפה בהצגות - בתיאטרון בית ליסין: מורה שיגעון, זוג פתוח, הזוג המוזר, ביאנקה, מי מפחד מווירג'יניה וולף, קול קטן, תשוקה, מירלה אפרת, צור ירושלים, פלדה, פילומנה (1993, 2005). אהבת חיי, מייק, תנאים של חיבה, עלמה ורות, שיינדלה, 33 וריאציות, הפרדס, בית מרקחת שטרן-בלום, ביבר הזכוכית. בתיאטרון הקאמרי: ביוגרפיה, יום אחד מתעוררים, הן לא תקחנו עמך. בתיאטרון באר שבע: ועידת פסגה, מירנדולינה, אם הבית, יתוש בראש. בתיאטרון הבימה: חלום ליל קיץ, מי תהום, הלילה ה-12, חתונת הדמים, פירוד זמני, מעגל הגיר הקווקזי, טרטיף, רוח האש. בתיאטרון חיפה: מהומה רבה על לא דבר. בתיאטרון יידישפיל: מירלה אפרת. בתיאטרון המסחרי: זוג גרוש, פאדס פאדס, נוסטלגיה זה לא מה שהיה. כן כיכבה בסרטים ובהפקות בינלאומיות: נורית, שלושה ועוד אחת, תלווה את אשתך, יעקב ורחל, החורף האחרון, כיכר החלומות, קוראים לי שמיל, רחוב 60, יופי של צרות, האיטלקים באים. בטלוויזיה - הגישה תכניות: שלוש ארבע חמש וחצי, משהו מהסרטים, סטייל תכנית שבוועית, הביילים תכנית תרבות שבועית בערוץ 2. בסדרות בטלוויזיה: גילמה את הנזי ברנד בקסטנה, מרחב ירקון, אשה אחרת, זינזנה, שלוה, סברי מרגן. זוכת פרס קלצ'קין - קרן התרבות אמריקה-ישראל 2008. זוכת פרס מפעל חיים בתיאטרון.

אילן דר - מיכאל

בין ההצגות בהן השתתף - בתיאטרון בית ליסין: חמץ, קידוש, שבעה, סתיו ימי, המים זוכרים, טוב, שבר ענן, האגם המוזר, אנדה, אמא מאוהבת, אחרון ימיה, מדליה להארי, אוצר יקר, אילוף הסוררת. בתיאטרון אהלה: תרגיל בחמש אצבעות, המכשפה, החייל האמיץ שוויק. בתיאטרון חיפה: הדוד וני, הגברת עם הכלבלב, שיץ, יסורי איוב, מעגל הגיר הקווקזי, דון ז'ואן ושיפל חברו. בתיאטרון הקאמרי: כרגע לא פנוי, קסטנר (אייכמן), יסורי איוב, אורזי המזודות, כולם רוצים לחיות, שירה, מלאכים באמריקה, רצח, אדון וולף. בתיאטרון הבימה: זמן אמת, מועדון האלמנות העליונות. בסדרות הטלוויזיה: קרובים קרובים, קו 300, המכון, מיי פירסט סוני, המקום. הצגת יחיד - כמו כדור בראש. מופיע בימים אלה בתיאטרון הספריה ברביעיה. בקולנוע: רק היום, גונב מגנב פטור, שתי דפיקות לב, אדם, המוסד הסגור, מיתה טובה. ביים בתיאטרון הספריה את הבט אחורה בזעם, האהא שאותו גם תרגם. ביים בתיאטרון הקאמרי במסגרת דו-קאמרי את איש עם קשרים שגם אותו תרגם. זוכה פרס רובינא ופרס אברהם בן יוסף.

יורם טולדנו - אבנר

בוגר בית הספר לאמנויות הבמה בית צבי, 1996. בין ההצגות בהן השתתף - בתיאטרון בית ליסין: אבודים ביונקס, סינית אני מדברת אליך, החולה הודי, קפה ערבה, דולפינים, פרינסס מרי 7, ולנטינו, נדל"ן, סוסים על כביש גהה, המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה, המוגבלים, הר לא זז. בתיאטרון באר שבע: הפסנתר של בריתה, גייפס. בתיאטרון הספריה: כובע מלא גשם, הנרי הרביעי, דרך החופש, מעגל הגיר הקווקזי, גג שקוף. בתיאטרון חיפה: תשובה, ארתור או, להיות או לא להיות, אותלו, גבולות, המלט, רומיאו ויוליה, שלום ולא להתראות, אימפרו, אמנות המשחק, יתוש בראש, רומבטיקו, דודתו של צ'ארלי, בנות עובדות. בתיאטרון תמונע: מועדון הקופים הירוקים. בטלוויזיה: סיבת המוות רצח, שלוה, המכון, ספי, תיק סגור, חדר מלחמה, תמרות עשן, טקסי דרייבר, חטופים. בקולנוע: שלוש אמהות, חמש שעות מפריץ, אדם בן כלב, אנשים כתומים, ועוד.

אור בן מלך - אדר

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב, שירת בתיאטרון צה"ל. בין ההצגות בהן השתתף - בתיאטרון בית ליסין: סוסים על כביש גהה, אשה בעל בית, שבטים, אילוף הסוררת. בטלוויזיה בסדרות: אורים ותומים, עספור, האלופה, פרשת השבוע, בתכנית המערכונים לצחק או למות. בקולנוע: התגנבות יחידים, העולם מצחיק, עדות.

שלומי טפיארו - ישי מצעירי מחאה/שופט

בוגר בית הספר לאמנויות הבמה בית צבי, 2006. בין ההצגות בהן השתתף - בתיאטרון בית ליסין: נערי ההיסטוריה, סיפור אהבה, תפוחים מן המדבר, עלמה ורות, בחורים טובים, מנדרגולה, מקסי ואני, עובד בשביל שניים, טרטיף, אלה גרוסמן. משתתף באנסמבל הגדוד העברי.

יפעת מאור - זוהר מצעירי מחאה/שוטרת

בוגרת בית הספר לאמנויות הבמה בית צבי, 2011. בין ההצגות בהן השתתפה - בתיאטרון בית ליסין: קיר זכוכית. בתיאטרון אורנה פורת: אפקט הפרפר, צוציקים, הקסם של אורנה. בתיאטרון הארצי לנוער: צלילי המוסיקה. בתיאטרון השעה: די לסמים, התשמע קולי. בתיאטרון מראה: תקרית גבול. בתיאטרון רמת גן: איש חסיד היה, מלה סקאלה ועד נאפולי, ערב שירה ג'ורג' גרשווין, גבירתי הנאוה. בפסטיבל מחזות הזמר: בידודו של אדם. בקולנוע: הרוח החיה.

דניאל מייזלר - רפא מצעירי מחאה/קטיגור/עצור

בוגר הסטודיו למשחק מוסודו של יורם לינגשטיין, 2011. בין ההצגות בהן השתתף - בתיאטרון בית ליסין: אילוף הסוררת. בתיאטרון אורנה פורת: גלי. בתיאטרון גושן: תיבת נח נרקיס מלך הביצה. כתיבה ובימוי: החברים מרחוב האהבה. בתיאטרון השעה: פרח לב הזהב. בתיאטרון המסחרי: המופע של פרדי, שבו של הגיגי האוצר הנעלם, דוהרים סביב העולם, עמי ותמי הרפתקה מתוקה. בטלוויזיה: רעות תחת אש.

אנה סנגר - מור מצעירי מחאה/שוטרת

בוגרת הסטודיו למשחק ניסן נתיב בירושלים, 2014, לימודי משחק בצעירי החאן. בוגרת ג'וליאד, בביצוע פסנתר, 2010. בוגרת האקדמיה למוסיקה ולמחול ירושלים, 2007. בין ההצגות בהן השתתפה - בפסטיבל ישראל: ליציה הצגת יחיד מקורית. בצוותא: הרסיטל הצגת יחיד מקורית, דמיון מודרך, אומרים איכס על אוכל. בתיאטרון הסמטה: גאווה ודעה קדומה, ירמה שלי. במדיטק: כל מה שנוספה צריכה, אוצר השירים. בפסטיבל מחזות קצרים: Small Talk. בקולנוע: קאפו בירושלים, בסרט הקצר פנג'יה.

אביב פנקס - תות מצעירי המחאה/אסיה

בוגרת הסטודיו למשחק מוסודו של יורם לינגשטיין, 2016. בין ההצגות בהן השתתפה - במסגרת הלימודים: Baby, שחקנים ונשיקות. אגדות מיערות יונה, צ'פלין. בטלוויזיה: נעלמים, תאג'ד, ניר. בקולנוע: מקובלות.

ישראל קוג'ינסקי - אודי מצעירי המחאה/קטיגור/עצור

בוגר הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין, 2016. בין ההצגות בהן השתתף - במסגרת הלימודים: קליגולה, שחקנים ונשיקות, אלוהי הקטל, אגדות מיערות וינה, המחזמר צ'פלין, קופרודוקציה עם סטודיו לבימוי בברלין.

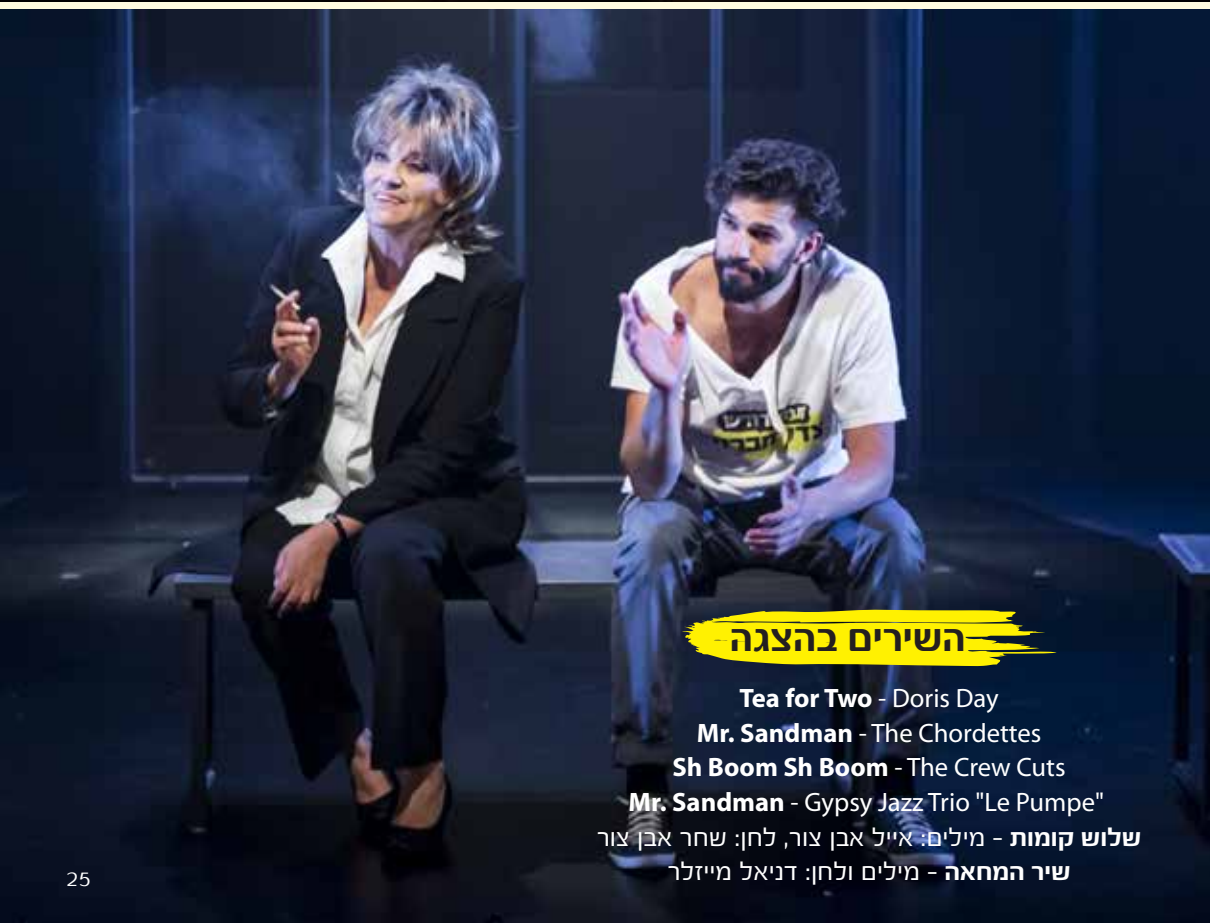
מעין רחמים - מעין מצעירי המחאה/עו"ד לייבוביץ'

בוגר בית הספר למשחק של סמינר הקיבוצים, 2014. בין ההצגות בהן השתתף - בתיאטרון בית ליסין: הר לא זז. בתיאטרון אורנה פורת: משחקי הלב. בתיאטרון תמונע: זה תלוי. בתיאטרון יפו: חיי המיתים. בפסטיבל ישראל 2016: פעמוני הלב. בטלוויזיה - גרושים מאוחרים, חברות ועוד. יוצר מוסיקה לתיאטרון, לפסטיבל תיאטרונטו ולסמינר הקיבוצים.

אבי סרוסי - מעין מצעירי המחאה/עו"ד לייבוביץ'

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2016. בין ההצגות בהן השתתף - במסגרת הלימודים: קליגולה, הלוויה חורפית, אגדות מיערות וינה, מופע מחווה לשירי הגבעתרון, המחזמר צ'אפלין. בפסטיבל עכו: איפיגניה באאוליס. במוזיאון ת"א: תדגימי. בתיאטרון תמונע: ACCORDING TO LAW. בתיאטרון ארצי לילדים ונוער: צ'ארלי צ'אפלין.

השירים בהצגה

Tea for Two - Doris Day
Mr. Sandman - The Chordettes
Sh Boom Sh Boom - The Crew Cuts
Mr. Sandman - Gypsy Jazz Trio "Le Pompe"
שלוש קומות - מילים: אייל אבן צור, לחן: שחר אבן צור
שיר המחאה - מילים ולחן: דניאל מייזלר

סיטון נורית וישה
סלונים תמי ואורי
סלע יהודית ואביאם
סלע שרה ופרופ' מיכאל
עופר ליאורה
עופר רותי
עידן רוחה ועודד
עמית טובי ופרופ' עמי
ענבר יהודית ואורי
פדני מלווניה ואורי
פדברוש שלי וליאור
פדברוש רותי ועקי
פדרמן רן וגרונדמן יסמין
פוקס רעיה ויצחק
פינס עודד
פישר ד"ר אלי
פפושדו אלי
פרי אסנת ויעקב
פרי נאוה
פרידמן נירה ואבי
פרלוק אורנה וד"ר חיים
פרנקל ענת ושמואל
צ'ורלי תמי
צ'חנובר יוסף
קונדה ציפי ואפרים
קפלן רותי
קריב אסי
קרסו מטי
רדו חנה ורני
רהב הילה ורני
רוה תמי ויהודה
רוטלי גלי ויאר
רז אסתר
רייז אורנה
ריכטר מיכל וגלי
רמון פנינה
רף חדי ואיתן
רפפורט עירית ופרי גלן
שבטי יעל ושבתי
שבטי (שטרקס) רינה ואילן
שחר זהבה ואריה
שטיר ישראל ואינשטיין אבי
שטראוכלר בת-שבע
שיינמן דניאלה וזן
שמר אלה ואריאל
שפל עופרה ור"ח אלי
שפרינצק ריקי
שקלים פנינה והרצל
שרון ד"ר נעמי ון
שרם יוכי ואיציק
תאומים עירית ומשה
תדמור דב
6 תרומות בעילום שם

דוד גברילה
דורון גדליה
דורפמן-שורץ טובה ושורץ רביב
דרנגר ורד ואבירי
הלפן אלי
הלקין אריאלה והלל
המבורגר אילנה ויאר
המבורגר חנה וגדעון
הקר עדנה ועו"ד הרטבי זאב
הראל אורה וד"ר אביקים
הרטמן אסתי ואלקס
הרציאנו ד"ר לורט
וולטש טלי ועמוס
וורטהיים דרורית
זקש רעומה ועופר
זרניצקי אורה ויוסי
זכמי יוסף
חנן פסיה ור"ח אריה
חשין רות ומישאל
טולידאנו נירה
טייק עירונה ודוד ז"ל
טיסונה נעמי ושלמה
טמיר ענת
טרנר אריאלה ויעקב
יונס חנה ואלי
יפו עליזה
כחן. מאיר
כספי יהודית ופרופ' אליהו
כץ מירי ואופיר
כרמון ציפה ואריק
להב דרורית והלל
לוי רחל ויצחק
לוי תמר ויוחנן
לוטטרניק אורנה ואורון
ליבאי דוד, פרופ'
לימון גילה וצביקה
לין יהודית ועו"ד אוריאל
לנדאו ליאורה ואלי
לנדסמן גלית ויוסי
לסט רותי וגבי
לקנר ברוחיה וד"ר אמיד רוני
מאור גליה ויושע
מאיר גלי ויושע
מאירוביץ אילנה
מולכו שלומית ויצחק
מזן גילי
משלון רותי וניסו
מיתר לויז'אן (צביה)
מיתר עופרה
מנור נורית ויואב
מנור רות ויצחק
מקוב ישראל
נאמן דליה ואיבי
נשיץ נחמה וגד
סאמט ורדה וחיים
סגול טובה וסמי
סגל מרשה ומיכאל
סארי עדיה ופרופ' יצחק

ידידים

(4,500 ש"ח)

מייסדת ויו"ר ידידי התיאטרון:
ג'ני ברנדס

מנהלת ידידי התיאטרון:
תמר רורי

רכז ידידי התיאטרון:
חן תמיר

מייסדים

(12,000 ש"ח ומעלה)

אלי ליאון עו"ד
ארליך עדי ואמיתי
ברנדס ג'ני וחנינא
גולדמן סיגל ואמיר
דותן ורדה ובעד
דנקנר אורלי ונחמי
הורביץ דליה ואלי ז"ל
יוסמן ברוחיה ודודי
זהר נילי ואלי
חודורוב פארה ועופר
חכים דרורית וקרמר שלמה
טוקטלי ד"ר עדנה
מלצר דרורית וארז
סגל נטע
פדרמן ליאורה ומיכאל
פרופר סוזי וזן
צלרמאיר מיכל ומיכאל
קרן מרק ריץ' לחינוך, תרבות ורווחה
רכבי מיכל ויובל
שגיאל ליזיקה ועמי
שטיינדינג סוזאנה
שקד שושנה וישעיהו
2 תרומות בעילום שם
תרומה מיוחדת לכבודה
של ג'ני ברנדס

בנק הפועלים
לחיות ראשון זה מחייב!

אגודת ידידי תיאטרון בית ליסין
נוסדה באפריל 2006

לפרטים ולהצטרפות:
טל. 03-7255338

להצגה זו

תכנותים נוספים:
דביר זילברשטיין
מיקס:
אייל שידלר
מלבישה:
אולגה פרגמן
פאניתי:
אולגה מטיסאן
תפעול אביזרים:
יעלה מרז
ביצוע תפאורה:
תיאטרונת
עיצוב כריכה:
עיצוב עיצוב
צינוריים:
כפיר בולטין
הפקת תכניה:
מיכל גלעד
עיצוב תכניה:
סטודיו אתי קלדרון

שחקני התיאטרון לעונת 2017-2018 (לפי סדר א-ב)

יונה אליאן-קשת
שי אגוזי
אורטל אוחיון
אורי אוריין
טלי אורן
חנה אזולאי-הספרי
מגי אזרזר
אלעד אטרקצ'י
נעמה אמית
גל אמית
גילת אנקורי
יפית אסולין
משה אשכנזי
יעל בוטון
אפרת בוימולד
יניב ביטון
עופרי ביטרמן
נעה בירון
מאיה בכובסקי
פלורנס בלון
גיל בן דוד
אור בן מלך
לירון בן ששון
נמרוד ברגמן
דניאל ברוסובני
ליליאן ברט
לירון ברנס
מירי בש
ששון גבאי
דדי גבע
שירי גדי
ירדן גוז
עדי גילת
ליאור גרטי
נטע גרטי
אבי גרייניק
אלמה דישי
יעקב דניאל
טל דיני
אילן דר
דיקלה דר
שירן הוברמן
ידידה ויטל
אופיר וייל
עמי ויינברג
רועי ויינברג
מעין ויסברג
גיל וסרמן
יעל וקשטיין
רויטל זלצמן
יורם טולדנו
מאיר טולדנו
שלומי טפאיר
דרור טפליצקי
גדי יגיל
יובל ינאי
יורם יוסטוברג

מנהלת התיאטרון: ציפי פינס

במאי הבית: גלעד קמחי

דרמטורג התיאטרון: אבישי מילשטיין

סמנכ"ל שיווק:

מיכה וייסמברגר

מנהל משאבי אנוש:

מיקי פרידמן

יעוץ משפטי:

עו"ד נחום פיינברג

עו"ד מיכל רוזנבוים

עו"ד עמית מנור

רואה חשבון: אלי שפלר

הפקה

מנהל הצגה ראשי: אלן פיטלוק
מנהל הצגות: דוראל בן אהרון,
מורן גבע, אורנה דויטש, נעה חמל,
רולי יקואל, אסף פרידמן, שרון שפירא,
אח שפר

צוות טכני

מנהל טכני: ישעיהו ביבלש
מנהל במה ראשי: אלברטו בנדר
מנהל במה: זיו אורפז, נביל טאפס,
דניאל לוין, אברהם נתנאל, ליאור סאלם,
סטניסלב סווסקין, מטיאס סטוליאן
גיא קריספיל, נחום רז
עובדי במה: יניב אלבז, דניאל ברק,
יהודה גרוס, אלון כליף, שלומי נתנאל,
פייזל דודו

מנהל מח' תאורה: ראובן וולנר
תאורנים: שוקי אבו-חצירה,
אלכס בנסמן, ניל גולדשטיין,
ניסים דלרייה, שי דלרייה, שמואל הס,
פרננדו מחאיקר, אולג סטפנוב,
ליאור עזרא, אייל דרור,
דולב ציגל, קוסטה רייבסקי
מנהל מח' הגברה: תמיר אלפיה
הגברה: דניס אוסנקין, אבישי אסור,
רז בליצבלאו, טל חפץ, סטס סוסניבסקי,
טל פורטוני, אורן פרי, רם קציר,
שרון ראובן, אור רגב, יורי שכנוביץ
מנהל ייצור: רמי דקל

אביזרים: יהודית בולקיא, אולה שבצוב
מנהל מח' הלבשה: מיכל אלוני
מלבישות, רקוויזיטיות, פאניות:
פאנית ראשית: אולגה מטיסאן,
ג'ני אדלרבראם, מאיה גיא, ולריה גלזמן,
נטלי חתוני, דנה כהן, יעלה מירוז,
ענבל מאיר, לידיה סמנקובסקי,
אסיה נלן, אולגה פרגמן, אלונה קומינה,
ליאורה רון, ויליה שמילוב, אירנה שפיצר
אחראי בטיחות: איציק סלח'י

חברי ההנהלה

הציבורית

ד"ר דב תמיר - יו"ר

ערן אברהמי

ניב אחיטוב

איל ארד

רמי בן-גל

שלום חבשוש

איריס מור

אריה מנדל

עו"ד עינב קבאלה

אריאל קפון

מירי רובינו

מנהלה

מנהלת לשכת מנכ"ל: ענת נתנזון
מנהלת מח' מכירות:
עירית סוחוביץ

דוברות ויחסי צבור: זיוה סידון
מנהלת פרסום: מיכל גלעד
מנהל מכירות חוץ: יוסי אלקה
מחלקת חיובות:

אטי ליבק-גולן, רועי שולברג
מנהלת מח' מנויים: לילך פנחס
מחלקת מנויים: דרורית מוסבי,
מאיה סברוב
מכירות בית:

אחז חיימוביץ, סימי מאירסון,
יהודית רוקבן
מרכזות תפעול המחלקה הטכנית
ומשאבי אנוש: נגה חליף
מנהלת חשבונות ראשית:

מרב כהן
חשבת שכר: לורה מולדצ'סקי
מח' הנהלת חשבונות:
זוהר פורמן, טלי חובב
מנהל מח' שיווק טלפוני:

שגב תומר
מח' שיווק טלפוני:
רוני בן רימון, מירה בנגרט,
בתיה גמליאל, זאבי זוהר,
יפית טרייסמן, ציפי לסינגר,
מרים כספי, תמר רון, אלקה שלו
מנהל שרות לקוחות:

טלי מיני
נציגי שרות לקוחות:
סרה אהרון, שי אהרני, מירה ביסון,
רות בן-דת, עומר בראשי, מורן גבע,
מאיה גור, שרה גלעם, שי חבה,
דניאל לוטין, שירה מאזה, עדי קוראל,
אורית קרואני, גיא רום
מרכזיה: דבורה אהרון

אחראי סדרנים: מיכאל מיימוס
אחזקת בניין ומחסן:
משה גנץ, יצחק ברוך

איך מבטיחים הכנסה קבועה ויציבה בגיל הפנסיה?

”החשש היומיומי קיים אצל כולנו
רמת ההכנסה בפנסיה יורדת וההוצאות עולות.
לקוחות כל הבנקים, השקיעו היום **בפיקדון דובדבן**:
פיקדון עם ריבית קבועה, מובטחת וללא תלות בשינויי אינפלציה או ריבית
ותקבלו הכנסה קבועה מדי חודש בסכום ולתקופה שתבחרו”

סודי טובי
מנהלת לקוחות, מזרחי-טפחות

**לפיקדונות שיתאימו בדיוק בשבילכם
חייגו למקצוענים בהשקעות של מזרחי-טפחות**

***8860 mizrahi-tefahot.co.il**

סכום מינימלי להפקדה 50,000 ₪. פרטי ההצעה המחייבת הינם בהתאם לתנאי הפיקדונות ובכפוף להם.
הבנק רשאי לשנות את התנאים בכל עת. מס ינוכה כחוק.

רפרטואר **בית ליסין** תיאטרון הבי ישראלי 2017-18

מחזאות ישראלית

קוראים לו מלך מחזה ישראלי חדש מאת סביון ליברכט בימוי: אלון אופיר	האורחת מחזה ישראלי חדש מאת סביון ליברכט בימוי: ציפי פינס	הוא הלך בשדות מאת משה שמיר עיבוד: שחר פנקס בימוי: כפיר אזולאי	אהבת מוות מאת ענת גוב בימוי: גלעד קמחי
השחקנית מחזה ישראלי חדש מאת גור קורן בימוי: גלעד קמחי	שירה מאת ש"י עגנון בימוי: גלעד קמחי	הסודות מחזה ישראלי חדש מאת הדר גלרון	היורשת מחזה ישראלי חדש מאת גורן אגמון
החדר האחורי מחזה ישראלי חדש מאת עדנה מז"א ובבימויה בשיתוף הקאמרי	הר לא זז מאת גלעד עברון בימוי: עידר רובינשטיין	המוגבלים מחזה ישראלי חדש מאת גור קורן בימוי: גלעד קמחי	הקומה השלישית מאת אשכול נבו מחזה: דפנה אנגל-מחרוזת
	מלך הכלבים עיבוד לספרו של שלום אש בימוי: עידר רובינשטיין	מולן מחזה ישראלי חדש מאת שרה עזר	רומאו ואמא מחזה ישראלי חדש מאת גור קורן וגלעד קמחי

מחזאות בינלאומית

הזוג המוזר הגרסה הנשית מאת ניל סיימון תרגום: שלמה מושקוביץ בימוי: רוני פינקוביץ	לצאת מהארון מאת פרנסיס וובר תרגום: אלי ביז'אווי בימוי: אלון אופיר	המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה על פי ספרו של מארק האדון מאת סיימון סטיבנס תרגום: דניאל אפרת בימוי: גלעד קמחי
שעה של שקט מאת פלוריאן זלר תרגום: דורי פרנס בימוי: משה נאור	השקר מאת פלוריאן זלר תרגום: דורי פרנס	האבא מאת פלוריאן זלר תרגום: דורי פרנס בימוי: רוני פינקוביץ
חייית מחמד מאת פרנסיס וובר תרגום: אלי ביז'אווי	ההצגה חייבת להיגמר מאת הנרי לואיס, ג'ונתן סאייר, הנרי שילדס תרגום: גור קורן, מורן רזן, אודי בן משה	הים הכחול העמוק מאת טרנס ראטיגן תרגום: עידו ריקלין
מוותו של סוכן מאת ארתור מילר		

תיאטרון בית ליסין

מייסודה של ההסתדרות הכללית. פועל בסיועם של: משרד התרבות והספורט, עיריית תל-אביב-יפו
רח' דיזנגוף 101 ת"א, המשרדים: בית כלל, רח' דריוגוב 5 ת"א
טלפון: 03-7255300 קופה: 03-7255333 פקס: 03-5241333 www.lessin.co.il

THE THIRD FLOOR

A play based on a story by **ESHKOL NEVO**
By **DAFNA ENGEL**

DIRECTORS: **MAYA NITZAN, ELLA NIKOLAYEVSKI**
ARTISTIC CONSULTANT: **GILAD KIMCHI**
SET DESIGN: **SHAY AARON**
COSTUMES DESIGNER: **OFRA CONFINO**
MUSIC: **ROY YARKONI**
LIGHTING DESIGN: **ZIV VOLOSHIN**
MOVEMENT: **AMIT ZAMIR**

YONA ELIAN KESHET - DVORA
ILAN DAR - MICHAEL
YORAM TOLLEDANO - AVNER
OR BEN MELECH - ADAR
SHLOMI TAPIERO - ISHAY, A YOUTH PROTEST/JUDGE
IFAT MAOR - ZOHAR, A YOUNG PROTESTOR/POLICEWOMAN
DANIEL MAIZLER - RAFA, A YOUNG PROTESTOR/CATEGORY/PRISONER
ANNA SINGER - MOR, A YOUNG PROTESTOR/POLICEWOMAN
AVIV PINKAS - TUT, A YOUNG PROTESTOR/ASIA
ISRAEL KOGINSKI - UDJI A YOUNG PROTESTOR/CATEGORY/PRISONER
MAAYAN RAHAMIM/AVI SARUSSI - MAAYAN, A YOUTH PROTEST/LAWYER

THE THIRD FLOOR

A play based on a story by **ESHKOL NEVO**
By **DAFNA ENGEL**

BEIT LESSIN
THEATRE